

VARANGY ÁLOM

*Varangyos álmú kisgyerek
 horkanva ébred
 hodály-szobában,
 kezével a párnába mar
 s nem tudja
 elhíttetni önmagával,
 hogy álom csupán,
 varangy álom.
 Sorra kitavaszodik
 s az álmok
 élnek még benned;
 diószagú pincelakásból
 indulnak s odatérnek
 vissza sorra.
 Kattannak benned a sosem látott
 színek: ahogy a narancs
 vedli fonnyadását,
 ahogy a tenger partot ér.
 Diószagú lesz minden
 úgy ezentúl,
 s ha reccsen alattam
 duplán reccsen.
 Minden szó ezentúl
 egész marad,
 megfeleztelen.
 Aludni próbálj
 pipacs-lugas alatt
 a tudattal,
 hogy nincs több felébredés
 s hitesd el önmagaddal
 hogy négy szerelmes tavasz
 álom volt csupán
 varangy álom.*

ELŐTTEM

A Girone házaspárnak

*Itt fekszik előttem
 sorban, üszkös lábakkal
 a sok megfagyott emlék
 feketén.
 Egyiknek felemelem
 a fejét, mozdul a teste is
 (gomblyukában haldoklik a szegfű.)
 A többi mereven kémleli az eget.
 Mind halott, mint Milano
 1943 augusztusában.*